

Ghlúin roghnaithe

Is é an soiscéal uisce glan a washes an fear ar an filth an ghlúin tar éis an flesh, d'fhuil agus an toil fear (Eoin 01:12; Seanfhocal 30:12). Tríd an soiscéal tharlaíonn athghiniúint, nó an bhreith nua, a nglanann fear an chéad filth ghlúin. Ach tríd an athnuachan wrought ag Dia (croí nua agus spiorad nua) Is go mbeidh an fear tofa Dé, mar a éiríonn chuid den ghlúin nua, glúin a roghnaíodh.

Ghlúin roghnaithe

“Ach tá sibh ar ghlúin roghnaithe, a Sagartachta ríoga, náisiún naofa, daoine peculiar, gur féidir leat a fhógairt ar an praises de Eisean a d'iarr tú amach as an dorchadas isteach ina solas iontach” (1 Peadar 2: 9)

Ós rud é an fhoirceadal athchóiriú toghcháin i láthair ag roinnt mar Mystery, agus do dhaoine eile éard, ach i chonspóid.

Ach, scríobh chuig an Críostaithe an scaipeadh, an Peter Apostle an ainmnithe 'daoine atá roghnaithe', a Caitear solas ar an mysteries agus dissolves an chonspóid.

Go ginearálta cheapann theorists an toghchán mar rogha Dé a thiteann ar dhaoine aonair agus nach ndéanfaidh a mheas cad é an smaoineamh 'cine roghnaithe'.

An Peter Apostle béim go bhfuil Críostaithe glúin roghnaithe, a bhail an smaoineamh go bhfuil Dia roghnaithe nó a diúltaíodh gan critéar sochreidte, daoine aonair ar leith.

Dar leis na teoiricí a iarracht chun a mhíniú an fhoirceadal toghcháin, leis an príomh-Calvinists aird a tharraingt agus

arminianistas teoiricí, tá Dia a roghnaíodh roinnt daoine a shábháil os a tháinig siad ar an saol. Teoiricí den sórt sin gá go scriosadh lé ag an Peter Apostle a chuireann béim ar ghiniúint (ainmfhocail), le haghaidh gan a bheith ann ar an ghlúin ar leith níl aon ghá chun labhairt faoi tofa.

An nochtadh Pauline atá an chéad ghlúin de na fir nádúrtha, agus ansin a ghiniúint an spioradálta, tá Rialaigh freisin ag teoiricí Calvinist agus arminianistas (1 Cor 15:46), ach mar nach bhfuil sé san áireamh an méid a lé Íosa a rá, 'a rugadh ar an flesh Is flesh "agus" a rugadh an Spioraid Tá spiorad. "

Cé go bhfuil roinnt easaontas cibé an bhfuil an toghchán a rinne an 'flaitheas' nó an coincheap diagachta a foirmíodh ar fud an 'foreknowledge' Dé, an fhoirceadal toghcháin, idir Calvinist mar arminianista deir freisin go Toghann Dia daoine ar leith a shábháil.

Mar Dia Bheadh ☐☐a roghnú roinnt fir a shábháil fiú roimh bhreith, má tá gach fir sinned? A mbeadh Dia a roghnú chun salvation, má tá cumadh i pheaca? Cad é an bhonn an rogha?

Nuair a bheidh ag déileáil leis an toghchán, ní dhéanann an dá post a mheas go gcuireann an Bíobla dhá chineál breithe agus dhá chineál de na glúine, agus a mheas go roghnaíonn Dia roinnt daoine a shábháil agus do dhaoine eile a damnation síoraí, maíonn i gcoinne an grásta ar Dhia agus an cuspóir Cad é an soiscéal "[Cé a bhfuil gach fir a shábháil agus chun teacht ar eolas ar an fhírinne](#)" (1 Tim 2: 4).

An tsamhail a bhí cruth agus stóinseacht sa tréimhse athchóiriú le hainmneacha cosúil Luther, Calvin, Arminius, Zwingli, Spurgeon, Owen, srl, agus bhí tionchar scríbhneoirí comhaimseartha go leor, tá sé le feiceáil ar fad a mheas go bhfuil ann an fear teoranta d' breithe amháin: breith de réir an flesh de Adam. Agus siad dearmad a mheas go gcuireann an Bíobla glúin nua tríd an breithe nua a bun le 'daoine atá roghnaithe'.

Tagraíonn an Bíobla go dtí dhá síolta: an síol corruptible ó síol Ádhaimh, agus an síol incorruptible, a bhfuil an focal Dé. Díreach mar a tá dhá síolta, dá bhrí sin, tá dhá ghlúin. Nuair a deir an salmaire: **“Déanfaidh síol freastal air; déanfar é a dhearbhu Don Tiarna do ghlúin”** (Salm 22:30), pointí sé le síol ar leith, an síol incorruptible, a thugann na fir ann a freastal ar Dhia, síol éagsúla Adam, atá ag enmity le Dia (1 Peadar 1:23).

Tagann an síol incorruptible ghiniúint na leanaí Dé, a lorgaíonn an aghaidh an Dia Jacob **“Is é seo an ghlúin acu a lorg dó, a fhéachann agad aghaidh, O Dhia na Jacob”** (Salm 24:6), áfach, Tagann síol corruptible de Adam ach an ghlúin an wicked, a bhfuil a tua a leagan ar an fhréamh acu **“Chun breithiúnas Tiarna loveth, agus forsaketh ní a naoimh; iad a chaomhnú go deo: ach ní bheidh an síol an ghránna a ghearradh amach”** (Ps 37:28; Mt 03:10).

An ghlúin de Adam, atá as an síol corruptible nach bhfuil, glúin roghnaithe. As na clann Adam níl mian aon fhear a lorg Dia, ach go léir a bhfuil strayed agus le chéile a bheith brocach (Salm 14:3; PS 53:3). An ghlúin Adamic tá aon cheann a doeth go maith, mar go bhfuil an fear is ina seasamh thorn agus an fairest mar fhálú dealga (Micah 7:4). An sliocht fáin síol Adam ó Dhia agus luíonn utter ó bhreith (Salm 58:3).

Táirgeann An ghlúin de réir an beidh an flesh, d’fhuil agus an toil fear fir collaí, dhiúltaigh Dia (Eoin 01:12; John 3:6). Aon fhear seo ghlúin salach tofa chun bheith naofa agus gan locht, mar a toghadh beag a shábháil, mar atá i ócáid □ amháin, an disobedience de Adam, gach a bheith neamhghlan.

Mar sin féin, tagann an ghlúin gcomhréir leis an toil Dé ó síol incorruptible. Táirgeann an síol fir spioradálta, an tofa Dé mar gheall ar an ceann de ghlúin nua, a bhfuil Críost. Críost is é an Adam deireanach ar an fear tofa, i acu ‘gach teaghlach an domhain a bheith bheannaigh. ”

Ní raibh Dia roghnaigh ceann amháin de na mic Ádhaimh go salvation. Conas teacht? Mar gheall ar a síol Adam ar fad sinned agus a bhaint de Na glóire Dé (Rom 03:23). Is é a dlí Dé neamh-inchúlghairthe: an anam go bpeacaí bás seo! Mar scaradh ó Dhia a rith ar gach fir, ciallaíonn go bhfuil gach sinned, is é sin, a fuair bás ar fad. Fir a ghintear de réir an flesh marbh i bhfiacha agus bpeacaí, cosc a chur orthu ó bheith tofa ag Dia a bheith naofa agus gan blemish (Eifisigh 2: 1; Eph 1: 4).

Ach rugadh arís is féidir leat mar chuid den ghlúin nua, an t-am oidhreacht an fear óg beatha síoraí agus a bheith naofa agus gan locht roimh Dhia i gcomhréir le toghchán "A bheith rugadh arís, ní síolta corruptible, ach de incorruptible, ag an focal Dé, a liveth agus abideth go deo "(1 Peadar 1:23). Sin é an fáth a léirigh Íosa Nicodemus an gá a rugadh arís (John 3: 3).

I bhfocail eile, nach bhfuil fear tofa a rugadh arís, a rugadh arís roimh tríd an síol incorruptible, agus, tar éis athghiniúint, bíonn sé ina bhall de na daoine atá roghnaithe, a chuireann sé naofa agus gan locht roimh Dhia.

Bheadh aonann mar aon ní amháin marbh i bhfiacha agus peacaí a thoghadh de Dia mar naofa agus gan locht? An bhfuil Gan! Is é sin an fáth go bhfuil an cineáltas agus grá Dé, de réir a trócaire shábháil sé fir ag níochán athghiniúint agus athnuachan an Spiorad Naomh (Titus 3: 5). Tabhair faoi deara go maith: Dia Sábhálann an níochán athghiniúint agus athnuachan an Spiorad, ní ag toghchán, mar a deir roinnt.

Is é an soiscéal uisce glan a washes an fear ar an filth an ghlúin tar éis an flesh, d'fhuil agus an toil fear (Eoin 01:12; Seanfhocal 30:12). Tríd an soiscéal tharlaíonn athghiniúint, nó an breithe nua, nigh a ghlanann an fear an chéad filth ghlúin. Ach tríd an athnuachan wrought ag Dia (croí nua agus spiorad nua) Is go mbeidh an fear tofa Dé, mar a éiríonn chuid den ghlúin nua, glúin roghnaithe (Ez 36:25

-27).

Mar a diúltaíodh a ghiniúint Adam, ós rud é go léir a bheith le chéile brocach, a Dhia, trí chuid trócaire, ní ag oibreacha de righteousness atá fear déanta, ach as a chuid grá mór agus gan teorainn, roghnaigh sé dóibh siúd a chreid i Críost, Adam caite. Is é Críost an ceann de na daoine atá roghnaithe. Tá Críost tofa Dé roimh bhunú an domhain, agus go léir a ghintear uaidh mar chuid de na daoine atá roghnaithe, tá Roghnaíodh sin, a bheith naofa agus gan blemish (Eifisigh 1: 4; 1 Peadar 1:20).

Conas is féidir Dia roghnaigh Críostaithe roimh bhunú an domhain? Simplí! Toisc go bhfuil Críost tofa Dé, roghnaigh Dia an ghlúin Chríost, an Adam caite, a bheith naofa agus gan locht roimh Eisean. Tá Gach go Críost a rugadh (gineadh), tá tofa Dé. Dá bhrí sin, ní raibh Dia roghnaigh daoine ar leith a shábháil, giniúint roimh toghadh Chríost a bheith naofa agus gan locht.

An ghlúin de na páistí Dé, tríd an síol incorruptible, a bhfuil an focal Dé, a bhí roghnaithe ag Dia ó immemorial am a bheith naofa agus gan locht os a chomhair, coinníoll go hiomlán difriúil ar na páistí na Adam, naimhde agus neamhghlan " A bheith rugadh arís, ní síolta corruptible, ach de incorruptible, ag an focal Dé, a liveth agus abideth go deo "(1 Peadar 1:23).

Cuireadh áthas Dia a Mhac, do Chríost go bhfuil sé taitneamhach, agus roghnaigh sé a ghiniúint, mar gheall ar tháinig a ghiniúint Adam neamhghlan. Tá Críost tofa Dé, ina mbeidh delights a anam. Tugadh Críost ag Dia do chomhghuaillíocht agus solas do na Gentiles (Isaiah 42: 1 agus 6). Dá bhrí sin, iompú Dia dorchadas i bhfianaise, agus straightened an méid atá cam (Is 42:16). Tríd an ghlúin nua i gCríost a bheith ar na páistí an dorchadais leanáí an tsolais, agus gach a bhí a iompar atá ó dorchadais chun solais (shábháil) trí chreideamh i gCríost iad tofa Dé a bheith naofa

agus gan locht.

Maidir leis an ghlúin de Adam is ceart, nuair a fhágann siad an ann, tar éis an breithiúnas na n-oibreacha toisc go bhfuil siad ciontaithe mar thoradh ar disobedience Adam. Tá sé fíor freisin go bhfuil, i measc na Adam ghintear a chreideann sa soiscéal, a mheastar agus bás le Críost, tá bhaist isteach a bháis a ath-cinn a creature nua.

Dá bhrí sin, níl aon Dia roghnaigh an síol Adam duine éigin a shábháil mar gheall ar:

a) creidim, bás le Críost agus ansin reappear in chréatúr nua, agus;

b) más rud é nach gcreideann tú, a leanúint a perdition.

Dá bhrí sin, nach bhfuil Dia roghnaigh duine ar bith a ghintear an síol Ádhaimh go a shábháil.

Eascraíonn Salvation i gcónaí as an creideamh, áfach, agus a shábháil, a rugadh Íosa Críost go bhfuil an roghnú a bheith naofa agus gan locht agus predestined do leanaí de réir a ghlacadh: Pointe eile. Gach a bhfuil a ardaíodh síol incorruptible trí Chríost, creideamh léiriú, tá an tofa, de réir mar is é seo an ghlúin an Tiarna, glúin a roghnaíodh, ar leithligh a bheith naofa agus gan locht!

Roghnaigh Dia Críost agus a ghiniúint! Is é Críost an toghaí, clocha lómhara [“Mar sin, i bhfuil Féuch Scripture, leagan mé i Sion príomhoifigeach cloch chúinne, roghnú, lómhara: agus sé believeth ar Ní bheidh air a náire”](#) (1 Peadar 2: 6). Mar a tháinig an Adam caite cloch ina gcónaí, roghnú, tá lómhara, Críostaithe ina gcónaí freisin clocha, mar an gcéanna, tofa agus luachmhar do Dhia (1 Peadar 2: 4, 5).

Teoiricí, Calvinist agus arminianista, a mheas go bhfuil na toghaí daoine go bhfuil Dia roghnaithe a shábháil, nó go bhfuil a ‘flaitheas’ nó a ‘foreknowledge’ (An prescience mar

bhraise de omniscience ar tátal diagachta cearr nach bhfuil le tacaíocht i Scripture). Dá socrúcháin den sórt sin ar fad ceart, shábháil riamh bhaineann le gach cailte, toisc go bhfuil gach duine a rugadh tofa nó a diúltaíodh (ceannasach nó réamh-comhfhiosach) roimh bhunú an domhain.

Cad a léiríonn an Bíobla a bheith ann dhá ghlúin. Tá glúin de dhaoine a cailleadh i gcomhréir leis na uacht an flesh, an toil fear agus an fhuil, ina bhfuil aon duine tofa, chun a deir sé le daoine aonair a chuaigh le chéile astray agus teacht gearr ar an glory Dé (Rómhánaigh 3:12; Rómhánaigh 3 : 23). Agus tá a ghiniúint an shábháil, a ghintear ó dhaoine nua ar an toil Dé (John 01:12 -13), a bhain roimhe sin leis an ghlúin an cailte.

Níl aon bhealach is leis an ghlúin de shábháil gan a bhaineann le giniúint an cailte, ós rud é an chéad collaí, agus ansin teacht ar an spioradálta (1 Cor 15:46). Tá sé seo nuair a Dhia ag obair iontach, le haghaidh úsáidí sé an 'mais' céanna (cailte) agus déanann sé fear nua (Rom 09:21), cruthú Dé a ghineann fear nua i riocht na deartháireacha Chríost, agus Chríost, cas, an firstborn measc go leor brethren.

Léiríonn an Bíobla go bhfuil, trí Chríost, an begotten ach amháin tofa isteach ar an saol, tugann Dia isteach a bheith fir nua, a rugadh a uachta agus de réir a pléisiúir maith a purposed sé i gCríost, go bhféadfadh sé a bheith ar an firstborn i measc go leor brethren (Rom 8: 29; Heb 02:10). Tar éis a bháis agus a bheith curtha le Críost, úsáideann Dia an mhais chéanna (cré) le soithí ris onóir a dhéanamh. Gach a bás reappear le Críost a rugadh arís, toisc go bhfuil siad a thabhairt le croí nua agus spiorad nua. An bhfuil créatúir nua mar go bhfuil siad i Críost agus, mar a bhíonn gach rud nua (croí nua agus spiorad nua), atá anois ar an tofa Dé (2 Cor 05:17; Salm 51:10; Ezekiel 36:26; Íseáia 57:15).

Tagann an Mystery an toghcháin síos go dtí an chéad ghlúin. Sin é an fáth a deir an Peter Apostle go toghadh Críostaithe

an scaipeadh: “Leict de réir an foreknowledge Dé an tAthair, trí sanctification an Spioraid, chun chách géilleadh agus sprinkling na fola Íosa Críost: Grace chun tú, agus an tsíocháin a iolrú” (1 Peadar 1: 2). Cén fáth go bhfuil Críostaithe tofa de réir an ‘foreknowledge “(réamh-eolas, réamh-eolaíocht)? An foreknowledge de sin síos agus dá bhrí sin a sliocht. Díreach mar a bheadh $\square\square$ bás reign i measc na bhfear, d’fhógair Dia roimh ré ag a fáithe naofa an bua Chríost ar an chros, a tháinig an réamhtheachtaí an ghlúin nua, chun go mbeadh sé mar thoradh aonar go leor mic chun glóir Dé (Heb 02:10).

Tagraíonn ‘foreknowledge’ ar Dhia chun an ‘eolais’, an ‘teachtairacht’ de d’fhógair Dé roimh ré ag a fáithe naofa go mbeadh Críost a maraíodh i fullness ama de réir an sásamh maith toil Dé, toisc go bhfuil Críost an Uain Dia mharaigh seo bunaíodh an domhain, is é an ‘foreknowledge’ nó ‘foreknowledge “arsa de na himeachtaí a bhí ar siúl maidir leis an saol agus bás Chríost de réir na Scriptúir” agus grá go léir go ar lár ar an domhain, a bhfuil a n-ainmneacha nach bhfuil scríofa i leabhar an Uaineoil ar an saol do marbadh a ó bunaíodh an domhain “(Rev. 13: 8).

Bhunaigh Dia roimh ré a bheadh $\square\square$ a thabhairt ar a amháin Mhac, mar gheall ar ach an fhuil gan Smál Chríost neamhthruaillithe fhuascailt fir ó pheaca ar tiarnas. Fógraíodh an tuar go mbeadh an Uain Dé a maraíodh i fullness ama, agus tá sé an teachtaireacht seo a fógraíodh roimhe seo ag na fáithe an réamh-eolas, foreknowledge, agus nach bhfuil an ‘foreknowledge’ mar bhrairse de omniscience. Bhí aithne ag an fhuil an Uain fiú roimh bhunú an domhain, áfach, tháinig a leithéid de íobairt amháin ‘ar a dtugtar’ fir sa fullness ama, ach cad fógraíodh é an réamh-eolaíocht, nó go bhfuil, an foreknowledge “Sa dúinn, á gcur ar fáil ag an abhcóide determinate agus foreknowledge Dé, a shealbhú ar, céasadh agus mharaigh ag lámha ghránna” (na hAchtanna um 02:23); “Ach le fuil lómhar Chríost, mar de uan gan blemish agus gan a, i

ndáiríre, in am eile a bhí foreordained roimh bhunú an domhain, ach bhí a léiriú sna hamanna seo caite le haghaidh duit” (1 Peadar 1: 19 -20; Heb 09:26).

Roimh ré (roimh theacht Chun bheith ann) roghnaigh Dia an sliocht na Adam caite, is é sin, an síol Chríost (Íslitheach). Deir an síol de gach duine a chreideann sa soiscéal, a dhéanann naofa iad agus gan milleán os Eisean (Eph 1: 4).

An eolas faoi seo toghchán, blesses an Peter Apostle Dia: “Is beannaithe a bheith ar an Dia agus Athair ár dTiarna Íosa Críost, a de réir a bhuanghrá go flúirseach agá begotten dúinn arís ris súil bríomhar ag an aiséirí Íosa Críost ó mhairbh; oidhreacht incorruptible, agus undefiled, agus fadeth nach shiúl, in áirithe ar neamh ar do shon “(1 Peadar 1: 2 -3). An Peter Apostle Míníonn go bhfuil an aiséirí Íosa ó mhairbh, faoi stiúir Dia arís fir i leanaí Dé á (Eph 1:19 -20).

Agus conas tá an ghlúin nua? Dia fir íonaithe ag chách géilleadh leis an fhírinne “íonaithe do anamacha ag an Spiorad i ghéilleadh do na fírinne ...” (1 Peadar 1:22). Rinneadh léiriú an íonú trí Ezekiel: “Beidh mé ag sprinkle (Spiorad) uisce íon (chách géilleadh leis an fhírinne) ar tú, agus a bheith glan; ó gach do filthiness agus ó gach do idols, beidh mé cleanse tú. Agus beidh mé a thabhairt duit croí nua agus a chur taobh istigh de tú de mheon nua ... “(Ezekiel 36:25 -26 John 15: 3).

Is fíor go bhfuil an fear a gineadh uair amháin, ón síol go sisi an tAthair curtha (Mt 15:13). Anois, trí Chríost, an Adam caite, tá fir a ghintear arís ag an briathar Dé, a bhfuil Críost, an Word Incarnate, crainn de righteousness bheith “A bheith rugadh arís, ní síolta corruptible, ach de incorruptible, an focal Dé, a liveth agus abideth go deo “(1 Peadar 1:23).

Mar a tháinig Críostaithe le chéile chun Críost, an maireachtála Cloch, roghnú, lómhara, anois ina gcónaí freisin clocha, go bhfuil siad teach spioradálta, an tsagartacht naofa

(1 Peadar 2: 5). Anois, a bheith curtha begotten arís, tá Críostaithe ghlúin roghnaithe. Tabhair faoi deara an difríocht: bhí uair amháin nach bhfuil daoine, is é sin, nach raibh a roghnaíodh, anois na daoine Dé, le haghaidh bhfuil siad ghlúin roghnaithe.

Sin an fáth ar an dara litir a scríobh, mhol an Peter Apostle do Críostaithe a, trí níos mó ná gealltanais mór agus lómhara an soiscéal, tar éis éirí partakers ar nádúr Dhiaga (2 Peter 1: 4), cuir creideamh a bhua, agus go bhua eolaíocht, etc. Conas teacht? Gan a bheith díomhaoin (2 Peter 1: 8). Sa vein, éiríonn an Críostaí níos daingne do ghlaoch agus toghcháin, a chuireann cosc tripping ar rud éigin (2 Peter 01:10; James 3: 2).

Má tá an toghchán do salvation, níl aon ghá a labhairt faoi a dhéanamh níos daingne air. Ach má tá an toghchán coinníoll a thug an ghlúin nua go mbaineann an fear óg, nuair a bhfuil feidhm ag an Críostaí an teachtaireacht a ghlaoch (= soiscéal slí bheatha), is é seo níos daingne, ie saor limping idir dhá tuairimí agus gníomhaíocht na múinteoirí bréagach. Aon cé a dhéanann amhlaidh, beidh iontráil mór a dheonú ar neamh! (2 Peter 02:11), nach bhfuil ag teacht leis an tuiscint ar an fhoirceadal Calvinist agus arminianista an toghchán, is é sin slánú ar feadh cúpla roghnaithe, cibé acu atá nó nach bhfuil freastal ar an glaoch.

An Apostle Paul go raibh Eascraíonn an toghchán Iosrael ó thuismitheoirí: Abraham, Isaac agus Jacob (Rom 11:28), seachas toghadh roinnt Giúdaigh fágtha a tháinig Críostaithe, is é sin an toghchán ó ghrásta (Rom 11: 5) . Cad a thagann leis an toghchán de ghrásta?

Mar gheall ar an patriarch Abraham, toghadh a shliocht a bhaineann leis an náisiúin ar Iosrael (Deut 10:15; Isaiah 41: 8), agus mar sin is cosúil go bhfuil toghchán i gcónaí ar an Bíobla i dtaca le atharthachta, ghinealach. Ach an gealltanais bliss gan a dhíorthaítear ó toghcháin do thuismitheoirí, a

deir, roimh shliocht an toghcháin gealladh Abraham, a bhfuil rannpháirtí amháin a bhfuil Eisean a ghintear. Dá bhrí sin, tá an toghchán a bhaineann leis an ghlúin: bhí an toghchán de réir na tuismitheoirí, agus tá an toghchán de réir an síol, a bhfuil Críost (Isaiah 65: 9). Sa dá chás, i dtoghchán ní mór duit a bheith ina shliocht, ceist a bhaineann le giniúint.

Tá ainmneacha Apostle Paul na Críostaithe Ephesian na naomh agus dílis, is é sin, a bhaineann leis an teaghlach Dé trí soiscéal Chríost (Eph 2:19), ar choinníoll go Tagraíonn an bhfíric a bheith déanta Dé (Eph 5: 8). Sa véarsa, “mar agá sé roghnaithe againn i dó roimh bhunú an domhain, a bheith naofa agus gan milleán os a chomhair i ngrá” (Eph 1: 4), ní féidir le duine a thabhairt i gcrích go bhfuil Dia daoine aonair roghnaithe a shábháil roimh ba chóir a mheas go léir Roghnaíodh Críostaithe (i) (tofa) i gCríost roimh bhunú an domhan mar gheall ar a ghiniúint i gcomhréir le Críost.

Sula roghnaigh an Fhondúireacht Dia Domhanda an síol Chríost a bheith naofa agus gan locht roimh Eisean. Tagraíonn an Paul Apostle leis ócáid go bhfuil ar a raon feidhme ar an bhfíric go bhfuil Críostaithe sliocht Chríost, toisc go raibh siad ardaíodh arís (Eph 2:10), le Críost mar an bhunchloch agus na Críostaithe tógtha ar Eisean mar teampall naofa (Eph 2:20 -22), an coincheap céanna a nocht ag an Peter Apostle (Ex 19: 5 -6).

I eternity roghnaigh Dia an sliocht an Tiarna Íosa Críost (an Síol Gheall Abraham), agus mar sin úsáidtear an Apostle Paul an briathar a thoghadh caite toghadh ‘a thaispeáint ar an riocht reatha an Críostaithe, an tofa Dé (Eph 1: 3) .

Nuair a scríobh chuig an Filipigh, a dhéanann an Apostle Paul idirdhealú soiléir idir an coinníoll a bhaineann leis an ghlúin de na páistí Dé agus an ghlúin an tsaoil seo “D’fhéadfadh an sibh a bheith gan locht agus harmless, leanáí Dé gan locht i glúin cam agus depraved, bhfuil Shine sibh mar soilse ar fud an domhain “(Phil 2:15).

Críost Ceapann ghiniúint na scríobhaithe agus na Fairisínigh de ghlúin olc agus adulterous “Ach fhreagair sé iad, agus dúirt sé, seeketh An ghlúin olc agus adulterous tar comhartha, áfach, ní a thabhairt duit ach amháin an comhartha an fáidh Jonah” (Mt 12: 39; PS 78: 8), ach ní hionann an ghné seo ach amháin maidir leis na Fairisínigh ag an am a Chríost, a deir, roimh an ghlúin an wicked.

Ós rud é nuair wandered ar feadh daichead bliain i wilderness le agóidí Críost, a Dhia i gcoinne an náisiúin ar Iosrael, arb ionann é agus daoine a bhfuil a err i gcroílár, mar go bhfuil siad ar bhealaí Ní fios an Tiarna (Salm 95:10). Roinnt ‘glúnta’ a rith, ach Dia agóidí i gcoinne an ghlúin céanna, an ghlúin a tháinig i disobedience de Adam (Is 43:27). Mar gheall ar mhac Adam Jacob a bhí wicked agus adulterous, agus d’fhan sníofa ar an smaoineamh go raibh siad de Abraham.

Ach tá gealltanas Dia a ghiniúint Chríost, a bhfuil síol cumhachtach sa talamh “Beidh a síol a mighty ar domhan; Beidh an ghlúin an upright a bheannaigh “(Salm 112: 2). Is é an ghlúin de Chríost plandáil an Tiarna, crainn Cheartas (An bhfuil 61: 3).

Ní raibh an gealltanas chun a ghiniúint Adam, ach le haghaidh an ghlúin sa todhchaí, na daoine go raibh Dia a cruthaíodh chun moladh an ghlóir Dé “Beidh a scríobh don chéad ghlúin atá le teacht agus beidh na daoine a chruthú moladh an Tiarna” (SL102 : 18; Isaiah 61: 3; Eph 4:24, agus Eifisigh 1:12).

Tagann Gach go bhfuil a bhaineann le toghchán as an gealltanas seo a leanas: “Rinne mé cúnant le mo roghnaíodh, tá mé faoi mhionn ris David mo sheirbhíseach, beidh síol Thy mé a bhunú go deo, agus a thógáil suas thy throne go glúin” (Ps 89 : 3 = Eph 2:12).

Díreach mar a bhfuil an Bíobla dhá dhoras, dhá cosáin, dhá síolta, dhá potaí, dhá máistreachta, gnéithe freisin dhá ghlúin, agus dhiúltaigh a ghiniúint Adam, agus a ghiniúint

Chríost tofa toisc mar go bhfuil sé go bhfuil na daoine a chreideann i Eisean anseo sa saol seo: tofa Dé, a ghiniúint an Tiarna! (1 Eoin 4:17; PS 24: 6, Salm 15: 1; 1 Cor 15:48).

Ach síol amháin, an focal Dé, tugann amach do ghlúin nua de Tiarna tofa “Beidh síol freastal air; déanfar é a dhearbhu Don Tiarna do ghlúin” (Salm 22:30), toghchán a dhéanamh ar an naomh “Cuir bhrí sin, mar an tofa Dé, naofa agus beloved, bowels bocht, cineáltas, baint leis, caoine agus foighne” (Colosaigh 3:12).